

doorgonden. *Gnatus* heette het boven het
autoteiteloof des volks verheven inzicht in
de goddelijke dingen. De grondgedachten van
het Gnosticisme zijn: een God die boven het
geschapene staat en een ongoddelijke stof of
materie; openbaring der verborgene godheid in
een goddelijk middenwezen, door hare ver-
eeniging met de stof; lozmaking van het aan
de wereld verkleefde goddelijke als kennis van
den waren God door de persoonlijke verschij-
ning van een goddelijk wezen in de ge-
schiedenis.

De Gnostici hadden vele vertakkingen en
gingen in verschillende richtingen uiteen, na-
mate dat het Oostersche of Grieksche, Christe-
lijke of Joodsche element de overhand had.
Doordien de stichter van de neo Gnostici in
Frankrijk den naam van Valentinus II aannam,
schijnen deze lieden het Gnosticisme te volgen,
dat zich aan de ideeën van Plato aansluit.
Voor sommige kinderen der eeuw, die aan
de eene zijde het materialisme huldigen en
aan den anderen kant toch niet alle religie
willen op zijde zetten, zal het herleefde Gnos-
tisme zekere aantrekkelijkheid uitoefenen.

Het is bekend, dat de meerderheid in den
gemeenteraad van Parijs tot de socialistische be-
hoort. Wat van die heeren is te verwachten
inzake de vrijheid van conscientie, wanneer zij
het roer van den staat geheel in handen zul-
len hebben, blijkt uit het besluit dat in het
Bulletin municipal officiel de la ville de Paris
van den 10den Augustus 1900 wordt medege-
deeld. Het besluit luidt aldus: "Verbod van het
uitdelen van kleine geschenken, die het
Evangelie van Johannes bevatten en van alle
Evangelien binnen het terrein der tentoonstelling."

Overwegende dat de algemeene tentoonstel-
ling van het jaar 1900 een veel hooger karak-
ter hebben moet, dan daartoe mede te werken
dat katholieke colporteurs hunne clericale pro-
paganda drijven kunnen; en overwegende, dat
aan de anti-clericale colporteurs de volmacht
niet kan gegeven worden, hunne geschenken te
verspreiden, wordt vastgesteld, dat het uitdelen
van godsdienstige geschenken op het terrein van
de tentoonstelling verboden is."

Wanneer het de werken van Zola had gegol-
den, zou de gemeenteraad zeker hebben uitge-
sproken, dat de verbreiding van die geschriften
moest dienen om den roem van de Fransche
literatuur te verhoogen. Eigenaardig is het,
dat de mannen van den Parijschen gemeen-
teraad niet weten dat er een onderscheid bestaat
tusschen clericale en Protestanten, en in den
waan verkeeren dat Roomsche-Katholiken door
bijbelverspreiding propaganda voor hunne kerk
zoeken te maken.

WINCKEL.

Voor Kinderen.

EEN MERKWAARDIGE ONTDEKKING.

We lezen in 1 Koningen 6: 7:
Het huis nu, als het gebouwd werd, werd
niet afgewerkt, steen, zooals deze toegevoerd
was, gebouwd; zoodat geene hamer, noch bijl
of eenig ijzeren gereedschap gehoord werd in
het huis, als het gebouwd werd.

Er bestaat in Engeland een vereeniging, die
ten doel heeft het Heilige Land te onderzoe-
ken, omlinden op te sporen en door opgraving
en andere nasporingen, te weten te komen
hoe het er vroeger uitzag. Deze vereeniging
heeft reeds veel aan het licht gebracht.

Onder anderen is zij er door ijerige naspor-
ingen in geslaagd, overblijfselen van den ouden
tempel van Salomo te Jeruzalem te ontdekken.
Als de grondslagen van zulke oude gebouwen
gevonden worden, treft men er ook bijna altijd
stukken afgehouwen steen en allerlei aan, dat
bewijst hoe op de plek gewerkt is en wat er
verwerkt werd. Doch zeer opmerkelijk troffen
de uitgravers niets van dien aard aan, bij de
overblijfselen van den tempel. Maar wel ont-
dekte zij op ongeveer 20 minuten afstand,
een oude steengoed. Het bleek, dat daar
steenhouwers- en metselaarswerk was verricht,
waarvan nog de sporen waren te vinden. Blijk-
baar waren de steenen voor den tempel uit
de groeve, geheel gereed naar hun plaats
gebracht.

Hoe duidelijk wordt hierin 's Heeren Woord
bevestigd!

AAN VRAGERS.

We hebben weder ettelijken derzulk te woord
te staan en doen dit thans, wij de ruimte 't
niet altijd toelaat. Echter zij nog eens opgemerkt,
dat alleen vragen, die gevoelig in deze afde-
ling kunnen worden behandeld, hier een plaats
vinden.

"Wat is de oorsprong van de spreekwijze:
Spijkers op laag water zoeken? De bedoeling is
bekend genoeg. Maar hoe kan die handeling
daar de voorstelling van zijn? Is de oorsprong
mitschiet uit een historisch feit? Of is het
werkelijk een sinnelijke uitdrukking? Indien
dit laatste, hoe moet dat beeld dan ontstaan en
toegepast worden?"

Zoo vraagt onze lezer P. J. te P. (Java) en
daarmede wil hij iets weten, waarover al menig
heeft nagedacht en zijn gedachten gezegd.

De moeilijkheid zit hier in tweeërlei: 1. Wat
bedoelt men met het gezegde? 2. Vanwaar komt
het? (Bij vele spreekwijzen staat men meestal
enkel voor de zede vraag).

Wat nu het eerste betreft, zoo is de meest
gewone betekenis: aanmerkingen, opmerkingen,
beraamten, afkeuring uitspreken, zonder dat
daarvoor grond is, "oorzaak zoeken" zooals de
Bijbel het noemt.

Ook echter wordt het gebruikt voor nuttich-
ten zoeken, redenen opgeven, die onmogelijk
juist kunnen zijn.

In allen gevallen echter bedoelt het iets zo-
eken, waar het niet te vinden is, en ook niet kan
liggen.

Dit nu brengt ons van zelf op Nr. twee.
Als het water laag is, wat in Holland en
Zeeland vaak is te zien, komt de grond daar
door bloot. Wat daarop ligt, in den slijkerigen
grond, soms half verzonken, komt bloot. Dit
nu geeft aanleiding, dat deze en gene op vangst
uitgaat: soms op krabben en andere waterdie-
ren, soms ook als in de steden, op allerlei dat,
weggeworpen of in 't water gevallen, voor den
"voldenkabber" of "morgenster" — gelijk hij
in de stad wel heet — nog bruikbaar is.

Nu is het zoeken van spijkers in vuluis- en
aschhoopen, uit de aach van verbrand hout, in
de steden niets ongewoons. Ik weet een armen
jongen, die met het zoeken van zulke spijkers,
enige centen won, die hij voor de Zending on-
der de heider en gaf. Maar nu zal het wel nooit
voorkomen, wat men ook op laag water zoekt,
dat iemand uitgaat om er spijkers op te ripen
of op te halen. Want gesteld al dat ze er wa-

ren, dan zouden zij toch door hun vorm en
zwaarte, van zelf in het slijk zijn verzonken.
Wie dus spijkers op laag water zoekt, zoekt iets
dat hij zal noch kan vinden. En dat komt ge-
heel met de betekenis van 't spreekwoord
overeen.

Doch heel gaarne geef ik deze verklaring, die
louter een eigen meening is, voor beter.

Een tweede vraag (van A. A. te Z.) luidt:
"In 2 Koningen 24: 8 staat, dat de koning
Joachim achtien jaren oud was, toen hij koning
werd en in 2 Kron. 36, dat koning Joachin
acht jaren oud was, toen hij koning werd. Daar
mij dit iets duistert is, zou ik hierover gaarne
eenige inlichtingen van u ontvangen."

Daar deze vraag reeds eens behandeld is,
verwijzen we verder naar de kanteekening in
den Staten Bijbel, (Biblia, uitg. Dr. A. Kuiper,
Dr. H. Bavinck, Dr. F. L. Rutgers, Flak. Boek-
drukkerij) die zegt bij 2 Kon. 24: 8, op "acht-
tien jaar."

To weten, alleen (gelijk eenige geleerden oor-
deelen) een volmaakt koning, na den dood zijner
vaders. Anders, acht jaren oud zijnde, was hij
door den vader koning gemaakt, om in zo
vele beroerten, het koninkrijk in zijn huis te
verzekeren, en was alzo tien jaren lang, dat
is, tot dat zijn vader stierf, koning geweest, uit
welke oorzaak gezegd wordt, dat hij acht jaren
oud was, toen hij koning werd, 2 Kron. 36: 9.

Eindelijk vraagt een "taalminnaar" wat het
beduidt, dat in een boek uit Zuid-Nederland
voorkomt, (van Mej. Loveling):

"Ge zult er u niet over beloven."

Dit wil zeggen: Gij zult er u zelf niet over
prijzen, d. i. gij zult het u beklaagen. Loven of
beloven is: lof toekennen.
In een oud werk: *Karel de Grote*, leest men
van een heer die goed had gehandeld en tot
wien dan wordt gezegd:

"God love u, dits wel gedaan,
Ende des sal hem in allen hoven,
Met rechte hopen mijn here beloven."

Dat is: mijn heer zal zich er over verheugen,
zich er over gelukkig prijzen.

Dat "zich beloven" is middel-Nederlandsch,
doch thans geheel uit den tijd. 't Nu te gebrui-
ken, geeft onverstanebaarheid of verwarring,
wijl "zich beloven" thans beduidt, zich voorstel-
len, verwachten.

CORRESPONDENTIE.

G. P. te K. Naamloze vragen worden, als
reeds vaak gezegd, niet beantwoord.

HOOGENBIRK.

INGEZONDEN STUKKEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie).

Geachte Redactie!

Wil ondergetekende even plaats verleen
in uw veelgelezen blad:

In *De Heraut* van 14. October 1900 schrijft
de heer Hoogenbirk een onjuistheid, die niet
onveroordeeld mag blijven. "Aan Vragers" be-
richt hij daar in de voorlaatste zinnende van
zijn antwoord: "Dat is echter zeker, dat zij,
die in 1836 en in 1886 de Ned. Herv. Kerk
verlaten, zich moet 'Hervormden' genoemd
hebben."

Hiertegen sta hier een nadrukkelijk protest.
Een medewerker aan *De Heraut* moest weten,
dat deze onkenning onjuist is; MAAR BOVENAL,
DAT DE DOLENTIE GEEN VERLATEN VAN DE
NED. HERV. KERK IS. Het is al erg genoeg,
dat onbevattelijke lieden van zoo ongerijmd
een denkbeeld maar niet af te brengen zijn.
In heldere hoofden als dat van den heer
Hoogenbirk moest voor zulk een dwaasheid
geen plaats zijn. Hij behoort te weten, dat
schrijver dezes (en vele tienduizenden met hem)
de Ned. Herv. Kerk NIET HEBBEN VERLATEN,
EN TOT GREN PRIS WILLEN VERLATEN.

En in geen geval moest men den moed heb-
ben, deze volkomen onjuiste voorstelling te
schrijven in een blad, dat jarenlang het officiële
orgaan der doleantie is geweest.

Bij voorbaat dankzeggend voor de opname
van dit protest,

Zaandam,

15 October 1900.

Uw Dn.

J. H. FERINGA.

Reformeerde Gezindheid.

Reformeerde Kerken.

BEROEVEN: Oostwilde, Exmorra en Ailingawier,
A. G. H. Schippers, cand. te Zevenbergen — Her-
wijnen, G. Daltuizen, te Nieuwerkerk a/d IJssel —
Barneveld, J. C. van Schelven, te Dieren

AANGENOMEN: Zullichem, A. Brink, te Wer-
kendam

BEDANKT: Wons, H. de Lange, te Gaastmeer —
Grijpskerke, J. T. Jonkers, te Haastrecht — Aal-
den Geesteren, Holten, Schetters en Wester Enden,
Joh. Jansen, cand. te Varsveld — Wormerveer,
R. J. Aalberts, te Opperdoos — Bedum, B. J. P.
Klaarhamer, te Marken. — Kampen, J. Schokking,
te Kouddum

Nederlandsch Hervormde Kerk.

BEROEVEN: Noorden, Zevenhoven en Ferwerd,
P. N. Pikaar, cand. te Utrecht. — Sprang, D. Bax
Ha. te Hierden — Rotterdam, J. R. Callenbach,
te Doorn. — Oosterland, J. C. Klein, te Ooster-
wilde. — Frederiksdijk, G. A. van der Berg van
Eijssing, cand. te Hulst. — Dongium en Hevels-
B. Bolt, cand. te Groningen. — Goudriaan, J. W.
G. Engerink, cand. te Utrecht. — West Graafdhijk,
D. G. W. L. Roder, cand. te Rotterdam — Engelen
en Empel, J. H. Israel, cand. te Zalt-Bommel

Serooskerke en Spijk, J. W. F. Roth Sr., te Wis-
consin (N. Am.), thans tijdelijk te Rotterdam —
Gaastmeer, H. van Elden, cand. — Oosterwilde,
E. J. Homoot, te Ouderkerk a/d IJssel. — Steende-
ren, Broers, te Eindhoven — Kolhorn, H. G. W.
Driedee, cand.

AANGENOMEN: Bolsward, F. C. A. Pantekok, te
Tiel — Bergambacht c. a. A. Dekker, te Nieuw-
poort. — Andel, H. Doornveld H. te Ouddorp.

BERANKT: Tunderland, N. van Schouwenburg,
cand. te 's-Gravenhage — Leerdam, G. E. Meelen,
te Kloetinge — Ruinen, H. de Groot, cand. te
Groningen — Saaksum, G. C. W. Vanderkik, cand.
te Groningen — Oostende, E. B. Couvée te Enter.

Siens en Francker, F. C. A. Pantekok, te Tiel. —
Poederlooten c. a. B. Moorrees, te Loon op Zand. —
Uithuizermeeden, A. G. J. Barmen 't Loo, te Stand-
daarbuiten.

Advertentie.

Heden overleed na een kortstondig lijden
mijn geliefde Echtgenoot

MARINUS DE WAAL.

op den leeftijd van 51 jaar en 8 maanden.
Zijn leven was Christus, zijn sterven
gewin.

Wed. H. DE WAAL—
MANGOL.

Batum, 15 Oct. 1900.

Het heeft den Heere behaagd na een
krankheid van weinige dagen door den
dood uit ons midden weg te nemen onzen
broeder

M. DE WAAL, Ouderling.

De Heere verleende hem genade om
gedurende